

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 28 Νοεμβρίου 2025

Προς την Υπουργό Πολιτισμού

Θέμα: Νομοθετικό κενό για την επαγγελματική αναγνώριση και υπηρεσιακή συνέχεια των διδασκόντων παραδοσιακών μουσικών οργάνων.

Η διατήρηση και η διδασκαλία της ελληνικής παραδοσιακής μουσικής αποτελεί θεμελιώδη πυλώνα πολιτιστικής συνέχειας, ιδιαίτερα στην περιφέρεια και στις τοπικές κοινωνίες. Παρά ταύτα, οι διδάσκοντες παραδοσιακών μουσικών οργάνων σε ωδεία, μουσικές σχολές και πολιτιστικές δομές βρίσκονται αντιμέτωποι με ένα σοβαρό και παρατεταμένο νομοθετικό κενό, το οποίο τους στερεί θεμελιώδη επαγγελματικά δικαιώματα και προοπτικές εξέλιξης.

Η Κοινή Υπουργική Απόφαση 7275/2022 (ΦΕΚ 77/Β/17-1-2022), η οποία εισήγαγε πενταετή μεταβατική περίοδο μέχρι το 2027, δεν προβλέπει τη διαδικασία αναγνώρισης των ήδη διδασκόντων παραδοσιακών οργάνων, παρότι πολλοί εξ αυτών διαθέτουν πολυετή, αποδεδειγμένη διδακτική και καλλιτεχνική δραστηριότητα, προετοιμάζουν μαθητές για εξετάσεις και πτυχία, υπογράφουν βαθμολογικούς φακέλους, καλύπτουν διαχρονικά τις πραγματικές ανάγκες της μουσικής εκπαίδευσης.

Έτσι, δημιουργείται ένα θεσμικό παράδοξο: ο διδάσκων μπορεί να χορηγεί τίτλους σπουδών, αλλά δεν έχει τη δυνατότητα να αποκτήσει ο ίδιος τον αντίστοιχο τίτλο μέσα από μια δίκαιη διαδικασία αναγνώρισης εμπειρίας και έργου. Το αποτέλεσμα είναι εργασιακή ανασφάλεια, οικονομική επιβάρυνση, καθώς αναγκάζονται να επανεγγραφούν ως σπουδαστές και άνιση αντιμετώπιση σε σχέση με άλλες ειδικότητες μουσικής.

Παράλληλα, η απουσία σαφούς πλαισίου οδηγεί σε δυσχέρεια στελέχωσης ωδείων και μουσικών σχολείων πανελλαδικά, σε δυνατότητα πρόσληψης μη

επαρκώς καταρτισμένων προσώπων, εις βάρος της ποιότητας της μουσικής παιδείας, καθώς και σε υποβάθμιση του κύρους των διδασκόντων και του πολιτιστικού έργου που επιτελούν.

Κοντολογίς, πρόκειται για σοβαρό και άλυτο κενό το οποίο έχει επισημανθεί επανειλημμένα από τους ενδιαφερόμενους προς την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, χωρίς όμως μέχρι σήμερα να υπάρχει λύση για το τι θα συμβεί μετά το 2027.

Η ελληνική παραδοσιακή μουσική δεν είναι απλώς ένα γνωστικό αντικείμενο. Είναι ζώσα πολιτιστική κληρονομιά που μεταλαμπαδεύεται από γενιά σε γενιά μέσω των ανθρώπων που την υπηρετούν καθημερινά. Αυτοί οι άνθρωποι αξίζουν προστασία, σεβασμό και ένα ξεκάθαρο θεσμικό πλαίσιο — όχι διαρκή ανασφάλεια.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάται η κυρία Υπουργός:

- 1. Ποιες άμεσες ενέργειες προτίθεται να λάβει το Υπουργείο για τη ρύθμιση του νομοθετικού κενού σχετικά με την αναγνώριση και υπηρεσιακή συνέχεια των ήδη διδασκόντων παραδοσιακών μουσικών οργάνων;**
- 2. Θα θεσμοθετηθεί επαρκές και δίκαιο μεταβατικό πλαίσιο, που να αναγνωρίζει τυπικά την επαγγελματική εμπειρία και το αποδεδειγμένο έργο τους, πριν τη λήξη της μεταβατικής περιόδου;**
- 3. Θα υπάρξει πρόβλεψη για τη δυνατότητα απόκτησης τίτλων σπουδών μέσω διαδικασίας αναγνώρισης προσόντων και διδακτικής εμπειρίας (π.χ. εξετάσεις επάρκειας ή ειδικό μητρώο διδασκόντων παραδοσιακών οργάνων);**
- 4. Ποιος είναι ο σχεδιασμός του Υπουργείου για την προστασία και υποστήριξη της ελληνικής μουσικής παράδοσης, η οποία διατρέχει κίνδυνο από την αβεβαιότητα που δημιουργείται στους φορείς διδασκαλίας της;**

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Κοντοτόλη Μαρίνα

Βέττα Καλλιόπη

Ζαμπάρας Μιλτιάδης

Καραμέρος Γεώργιος

Μαμουλάκης Χαράλαμπος (Χάρης)

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Νοτοπούλου Αικατερίνη

Παπαηλιού Γιώργος

Τσαπανίδου Παρθένα (Πόπη)

Ψυχογιός Γεώργιος